

פרשת תזריע – רביעי

^(נד) וּרְאֵה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי |
הַכֹּבֶס אֶת־הַנֶּגַע וְהֵנִיחַ
לֹא־הַפֶּךָ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ
וְהֵנִיגַע לֹא־פָשָׁה טָמֵא הוּא
בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ פָחַתָּה הוּא
בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ:

רש"י א' אחרי הכבס: לשון העשות. לא־הפך הנגע את־עֵינוֹ . : לא הכהה ממראיתוהנגע לא־פָשָׁה: שְ�מַעְנוּ, שָׁאם לא הפך ולא פָשָׁה, טָמֵא; ואין צריך לומר לא הפך ופָשָׁה, הפך ולא פָשָׁה, איני יודע מה יעשה לו? תלמוד לומר: "והסגיר את הנגע", מכל־מקום, דברי רבי יהודה; וכתבמים אומרים וכו', כדאימא בתורת כהנים, ורמזתיה כאן לישב המקרא על אפניו. פחתת הוא: לשון גמא, כמו (שמואל ב, יז): "באחת הפחתים", כלומר שפלה היא, נגע שמראיו שוקעין. בקרחתו או בגבחתו: כתרגומו: בשחיקותה או בחדותתה. קרחתו: שחקים ישנים. ומפני המדרש שהצרך לגזרה שוה: מנין לפריחה בבגדים שהיא טהורה? נאמרה "קרחת וגבחת" באדם, ונאמרה "קרחת וגבחת" בבגדים. מה להלן פרח בכלו – טהור, אף כאן פרח בכלו – טהור, לכך אחז הכתוב לשון "קרחת וגבחת". ולענין פרושו ותרגומו זהו משמעו: קרחת, לשון ישנים, וגבחת, לשון חדשים, כאלו נכתב באחריתו, או בקדמותו, שהקרחת לשון אחרים והגבחת לשון פנים, כמו שכתוב: "ואם מפאת פניו וגו'", והקרחת, כל ששופע ויורד מן הקדקד ולאחריו, כך מפרש בתורת כהנים:

^(נו) וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ
כֹּהֵה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הַכֹּבֶס
אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ
מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשִּׁטִּי אוֹ
מִן־הָעֵרֶב:

נו ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' קרע אתו: יקרע מקום הנגע מן הבגד וישרפנו:

^(נד) וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשִּׁטִּי אוֹ־
הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר
אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע
וְכֹבֶס שְׁנִית וְטָהַר:

נד ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(נז) זֹאת תֹּוֹרַת נֶגַע־צִרְעַת
בֶּגֶד הַצֹּמֵר | אוֹ הַפְּשָׁתִים
אוֹ הַשִּׁטִּי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָל־
כְּלִי־עוֹר לְמַהְרֹו אוֹ לְטָמְאוֹ:

נז ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(ס) יד וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

ס ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סא) וְזֹאת תֹּוֹרַת הַמִּצְרַע
בְּיוֹם טְהִירוֹתוֹ וְהוֹבֵא אֶל־
הַכֹּהֵן:

סא ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' זאת תהיה תורת המצרע וגו': מלמד, שאין מטהרין אותו בלילה:

^(סב) וְצִיא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ
לַמַּחֲנֶה וּרְאֵה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ
נֶרְפָא נֶגַע־הַצִּרְעַת מִן־
הַצִּרוּעַ:

סב ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' אל־מחוץ למחנה: חוץ לשלש מחנות שנסתלח שם בימי חלוטו:

^(סג) וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמַּטְהַר
שְׁתֵּי־צִפְרִים חַיֹּות טָהוֹרוֹת
וְעֵץ אֶרֶז וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְאֹזֹב:

סג ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' חיות: פרט לטרפות. טהרות:

סג ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סד) פֶּרֶט לְעוֹף טָמֵא. לִפִּי שֶׁהַנֶּגְעִים בָּאִין עַל לְשׁוֹן הָרַע, (וחלין קמ, ערכין טו): שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה פֶטָפוֹטֵי דְבָרִים, לִפְיֶכָּךְ הִזְקָקוּ לְטָהֲרָתוֹ צִפְרִים, שֶׁמִּפְטָפוֹטֵין תָּמִיד בְּצַפְצוֹף קוֹל. וְעֵץ אֶרֶז: לִפִּי שֶׁהַנֶּגְעִים בָּאִין עַל גִּסּוֹת הָרוּחַ. וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְאֹזֹב: מֵה תַּקְנָתוֹ וְיִתְרָפָא? וְשִׁפִּיל עֲצָמוֹ מִגִּאֲתוֹ כְּתוֹלַעַת וְכֹאזֹב. עֵץ אֶרֶז: מִקָּל שֶׁל אֶרֶז. וְשָׁנִי תוֹלַעַת: לְשׁוֹן שֶׁל צִמָּר צָבֹועַ זְהוּרִית:

^(סה) וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־
הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־
חָרָשׁ עַל־מִים חַיִּים:

סה ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' על־מים חיים: נותן אותם תחלה בכלי, כדי שיהא דם צפור נפר בהם, וכמה הן? רביעית.

^(סו) אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה יִקַּח
אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־
שָׁנִי הַתוֹלַעַת וְאֶת־הָאֹזֹב
וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת | הַצִּפּוֹר
הַחַיָּה בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחִטָּה
עַל הַמִּים הַחַיִּים:

סו ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' את־הצפור החיה יקח אותה: מלמד שאינו אוגדה עמהם, אלא מפרישה לעצמה, אבל העץ והאזוב כרוכים יחד בלשון הזהורית כענין שנאמר: "ואת־עץ הארז ואת־שני התולעת ואת־האזוב", קיחה אחת לשלשתן. יכול, כשם שאינה בכלל אגדה, כן לא תהא בכלל טבילה? תלמוד לומר: "וטבל אותם ואת הצפור החיה", הַחֲזִיר את הצפור לכלל טבילה:

^(סא) וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח
אֶת־כָּל־שְׁעָרָו אֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־זִקְנוֹ וְאֵת גְּבִת עֵינָיו
וְאֶת־כָּל־שְׁעָרָו יִגְלַח וְכֹבֶס
אֶת־בִּגְדָיו וְרִחִץ אֶת־בִּשְׂרוֹ
בַּמִּים וְטָהַר:

סא ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' את־כל־שְׁעָרָו וגו': כלל ופרט כנוס שער ונראה:

^(סב) וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־
כִבְשִׂים תְּמִימִים וְכִבְשָׂה
אֶחָת בִּת־שְׁנֵתָהּ תְּמִימָה
וּשְׁלִשָּׁה עֶשְׂרִנָּים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן:

סב ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' וכבשה אחת: לחטאת. ושלשה עשרנים: לנסכוי שלשה כבשים הללו שחטאתו ואשמו של מצרע טעונין נסכים. ולג אחד שמן: להזות עליו שבע ולתן ממנו על תנוף אָזְנוֹ ומתן בהונות:

^(סג) וְהָעֹמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהֵר
אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהֵר וְאֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

סג ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סד) וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־
כִבְשִׂים תְּמִימִים וְכִבְשָׂה
אֶחָת בִּת־שְׁנֵתָהּ תְּמִימָה
וּשְׁלִשָּׁה עֶשְׂרִנָּים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן:

סד ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סה) וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח
אֶת־כָּל־שְׁעָרָו אֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־זִקְנוֹ וְאֵת גְּבִת עֵינָיו
וְאֶת־כָּל־שְׁעָרָו יִגְלַח וְכֹבֶס
אֶת־בִּגְדָיו וְרִחִץ אֶת־בִּשְׂרוֹ
בַּמִּים וְטָהַר:

סה ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' לפני ה': ת"כ) כנגד בית קדשי הקדשים:

^(סו) וּמִיֹּמֶת הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּפוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּף אֹזֹן
הַמַּטְהֵר הַיִּמָּנִית וְעַל־בֶּהֱן
יִדּוּ הַיִּמָּנִית וְעַל־בֶּהֱן רִגְלוֹ
הַיִּמָּנִית עַל הֶם הָאֲשָׁם:

סו ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סא) וְהַנּוֹתֵר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ
הַמַּטְהֵר וְכִפָּר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה:

סא ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סב) וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחֲטָאת
וְכִפָּר עַל־הַמַּטְהֵר מִטַּמְאָתוֹ
וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה:

סב ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

^(סג) וְהָעֹלָה הַכֹּהֵן אֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבָּחָה וְכִפָּר
עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהַר:

סג ואם תתחזי עוד בלבושא או בשטיא או בערבא, או בכל מן דמשך סגיא, היא: בנורא תיקדניה, ית דביה מכתשא.

רש"י א' ואת־המנחה: מנחת נסכים של בהמה: